

Μοσχόπολη: Τα χρόνια της ακμής (1700-1769)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα η Μοσχόπολη και οι βλάχικοι οικισμοί της περιοχής της γνώρισαν το απόγειο της ανάπτυξης και της ακμής, αλλά και μία σειρά από αξεπέραστες καταστάσεις που οδήγησαν σε καταστροφές και μαρασμό. Βέβαια, τα θεμέλια για αυτή την ένδοξη εποχή είχαν αρχίσει να διαμορφώνονται κατά τη διάρκεια του 17ου αιώνα, όταν η Μοσχόπολη ενδυναμώνονταν όχι μόνο πληθυσμιακά, αλλά οικονομικά και πολιτισμικά. Ενδεικτικό αυτής της εξέλιξης είναι το κτίσιμο, γύρω στο 1630, του μοναστηριού του Αγίου Ιωάννη του Πρόδρομου. Σε κάποιες εργασίες η Μοσχόπολη αναφέρεται πως ήταν τότε η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη των Οθωμανικών Βαλκανίων, μετά βέβαια από την Κωνσταντινούπολη. Γεγονός μάλλον απίθανο αν αναλογιστούμε πόλεις όπως τη Θεσσαλονίκη και την Αδριανούπολη. Ωστόσο, θα πρέπει να ήταν η μόνη τόσο μεγάλη πόλη με αποκλειστικά χριστιανούς κατοίκους. Υπήρχαν 6 μεγάλες και οργανωμένες συνοικίες και ίσως περισσότερες από 70 εκκλησίες, αριθμός μάλλον υπερβολικός. Αν και οι διάφορες πηγές συχνά διαφωνούν για τον ακριβή αριθμό των σπιτιών και των κατοίκων της, γύρω στο 1760, παρουσιάζεται να έχει από 20.000 έως 70.000 κατοίκους και ίσως 12.000 περίπου σπίτια. Οι αριθμοί αυτοί φαντάζουν απίθανοι για τα δεδομένα εκείνων των εποχών και ακόμη περισσότερο αν συγκριθούν με την εικόνα που παρουσίαζε η Μοσχόπολη από το 1769 και μετά. Η πόλη εκτεινόταν σε μία τεράστια έκταση και καταλάμβανε μεγάλο μέρος του κενού σήμερα οροπεδίου και των γύρω χαμηλών πλαγιών. Τελικά, ίσως να μην είναι παρακινδυνευμένο να δεχτούμε πως, την περίοδο της μεγάλης της ακμής, ο πληθυσμός της έφτανε κάπου ανάμεσα στις 40.000 με 60.000. ([περισσότερα...](#))